

Dániel könyve – Százhatvanhetedik szám

A prófécia megfejtése: Dániel 11:10 és azon túlmutató történelmi és prófétai jelentőségének feltárása

Jeff Pippenger
2024-03-30

Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse a vég idején, 1798-ban veszi kezdetét, amikor az északi király a déli király kezétől halálos sebet kap. E történelmet Kr. e. 246 éve előképezte, amikor Ptolemaiosz bosszút állt az északi királyságon, továbbá az is, amikor a napóleoni Franciaország 1798-ban foglyul ejtette a pápát. Miután a déli király a kilencedik versben visszatér Egyiptomba, a tizedik vers azt azonosítja, hogy az északi király ellentámadást indít a déli király ellen.

A déli király bemegy az ő országába, és visszatér a maga földjére. De fiai haragra gerjednek, és nagy seregek sokaságát gyűjtik össze; és egyikük bizonyosan eljön, eláraszt és átvonul; azután visszatér, és ismét haragra gerjed egészen az ő erősségéig. Dániel 11:9, 10.

Mielőtt megvizsgálnánk Uriah Smith magyarázatát arra a történelemre vonatkozóan, amely beteljesítette a tizedik verset, figyeljük meg az „elárad, és áthatol” kifejezést. Az a héber fordulat, amelyet itt így fordítanak, a negyvenedik versben úgy is szerepel, hogy „elárad és átvonul”. Az eredeti héberben ugyanaz a kifejezés. A Szentírásban mindössze még egyetlen más helyen fordul elő.

És átvonul Júdán; megáradva és túlcsapva, nyakig hatol; és szárnyainak kiterjesztése betölti országod szélességét, ó, Immánuel. Ézsaiás 8:8.

Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizedik és negyvenedik versében, majd ismét Ézsaiás könyve nyolcadik fejezetének nyolcadik versében ugyanazt a héber kifejezést három különböző módon fordítják, noha ugyanazt a jelentést hordozza. A kifejezés utolsó szava, az „abar” héber szó, a tizedik versben „átvonul”, a negyvenedik versben „átcsap”, Ézsaiásnál pedig „áttör” alakban jelenik meg. A jelentés lényegében mindhárom hivatkozásban ugyanaz, Ézsaiásnál azonban van egy másik prófétai kapcsolat is e hivatkozások között.

Az Ézsaiásnál található vers akkor teljeseedett be, amikor Assíria királya meghódította Júdát és feljött Jeruzsálemig, magát a várost azonban soha nem hódította meg. Feljött „a nyakig”, de a „fejét” soha nem hódította meg. Ugyanebben a próféciában Ézsaiás bemutatja annak prófétai jelképét, hogy mit jelent a „fej”, és a „fej” a királyság fővárosaként azonosítja, ugyanakkor a királyság királya is a „fej”. Két tanúbizonyságát adja annak a prófétai igazságnak, hogy a fej: király és királyság, majd rejtélyes módon kijelenti, hogy ha a prófécia tanulója ezt az igazságot nem fogadja el és nem érti meg, nem fog megerősíttetni. A rejtélyes vers ugyanannak a próféciának a része, amely azt is azonosítja, hogy az északi király eláraszt és átcsap, de csak „a nyakig”.

Mert Szíria feje Damaszkusz, és Damaszkusz feje Reczin; és hatvanöt esztendőn belül Efraim összetöretik, úgyhogy nem lesz többé nép. És Efraim feje Samária, és Samária feje Remáliáhu fia. Ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok. Ézsaiás 7:8, 9.

Szíria nemzetének „feje” fővárosa, „Damaszkusz” volt, „Damaszkusz” (a főváros) „feje” pedig „Recin”, Szíria királya. Ugyanígy Efraim nemzetének „feje” fővárosa, „Samária” volt, és „Samária” (a főváros) „feje” „Remáliás fia” (Pekah), Samária királya volt. Ugyanebben a próféciában, a következő fejezet nyolcadik versében Assíria királya, Szanherib körülzárt Jeruzsálemet, és a nyolcadik vers ezt a Jeruzsálem körülzárását úgy azonosítja, mint amely a nyakig hatolt fel.

A hetedik és nyolcadik versek, amelyek két tanúbizonyság alapján tárják elénk a „fő” prófétai jelképét — amely egyszerre jelképezi a királyt és a király nemzetének fővárosát —, annak a hatvanöt esztendőről szóló próféciának a részét képezik, amely az Izrael északi és déli királysága ellen szóló, egyaránt kétezer-ötszázhusz esztendő két prófécia kiindulópontját azonosítja. Ezért ez rendkívül összetett vers, mert kapcsolatban áll Dániel tizenegyedik fejezetének tizedik és negyvenedik versével, amelyek szintén egy északi király és egy déli király összecsapásait azonosítják, miként Szanherib, egy északi király, megtámadta Júdát, a déli királyt, Ézsaiás nyolcadik fejezetének nyolcadik versében.

Az a kulcs, amely összekapcsolja az északi és a déli király ezen összecsapásait, a „fő”, valamint az „eláradás és áthatolás”. Amikor a tizenegyedik fejezet tizedik versében az északi király megtorol a déli királyon, megnyeri a csatát, de a „főt” meghagyja, mert „eljön, elárad és áthatol” „egészen” a déli király „erősségéig”. A tizedik vers története az északi király győzelmét ábrázolja a déli király felett, de nem hatol be Egyiptomba (az erősségbe), a fővárosba — a „főbe”.

Amikor a déli király a hetedik és nyolcadik versekben korábban legyőzte az északi királyt, „behatolt az északi király erősségébe, és” „diadalmaskodott, és” „fogyokat hurcolt” vissza „Egyiptomba”. Az északi király megtorló győzelmében nem hatolt be Egyiptomba, ily módon előképezve, hogy amikor a Szovjetuniót 1989-ben elsodorták, Oroszország, annak fővárosa — annak feje — állva maradt. „Ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok.” Oroszország az, amelyet a tizenegyedik és tizenkettedik versek a déli királyként ábrázolnak, és amely megnyeri a határvidék csatáját, amely az ókorban Ráfia volt, ma pedig Ukrajna.

„10. VERS. Az ő fiai pedig felingereltetnek, és nagy seregek sokaságát gyűjtik egybe; és egyikük bizonyosan eljön, eláraszt és átvonul; azután visszatér, és újra felingereltetik, egészen az ő erősségéig.”

„E vers első része a fiakról beszél, többes számban; az utolsó része pedig egyről, egyes számban. Seleucus Callinicus fiai Seleucus Ceraunus és Antiochus Magnus voltak. Mindketten buzgón fogtak hozzá atyjuk és hazájuk ügyének igazolásához és megbosszulásához. Közülük az idősebb, Seleucus, foglalta el először a trónt. Nagy sokaságot gyűjtött össze, hogy visszaszerezze atyja uralmát; de mivel testben és vagyonban egyaránt gyenge és gyáva fejedelem volt, pénz híján, és képtelen arra, hogy hadseregét engedelmisségből tartsa, két vagy három esztendei dicstelen uralkodás után két hadvezére megmérgezte. Erre alkalmasabb

testvérét, Antiochus Magnust kiáltották ki királlyá, aki átvéve a hadsereg vezetését, visszafoglalta Seleuciát és visszaszerezte Szíriát, némely helyeket szerződés útján, másokat fegyveres erővel hatalma alá hajtva. Ezt fegyverszünet követte, amelynek során mindkét fél békéről tárgyalt, jóllehet háborúra készült; ezután Antiochus visszatért, csatában legyőzte Nicolaust, az egyiptomi hadvezért, és arra gondolt, hogy magát Egyiptomot is megtámadja. Íme az az „egy”, aki bizonyosan elárad és átvonul.” Uriah Smith, Dániel és a Jelenések könyve, 253.

A Szovjetunió 1989-ben bekövetkezett összeomlása jelölte „a vég idejét”, és a versben szereplő két fiú Reagan és az első Bush két jelzőkövét képviseli. Az „a vég ideje” óta, 1798-tól kezdve — ahol Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse megkezdődött — Róma paráznája feledésbe merült, mert ő, mint Jézabel, Samáriában marad hátra, miközben férje, Aháb, a Kármel hegyén szólítja meg Illést. Rejtőzködött, de titokban ő mozgatta a szálakat, miként az első világháborúban és a második világháborúban is. Férje az ő helyettesítő hadserege a déli király ellen. Amikor 1989-ben visszavágott, ő, mint az északi király, szekereket, hajókat és lovasokat hozott.

És a vég idején a déli király összetűzésbe bocsátkozik vele; és az északi király forgószélként tör rá, harci szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval; és betör az országokba, elárastja azokat, és átvonul rajtuk. Dániel 11:40.

A megtorlásban az ő helyettesét a „hajók” jelképezik, amelyek a gazdasági hatalmat jelentik, valamint a „szekerek és lovasok”, amelyek a katonai erőt jelképezik. A katonai erő és a gazdasági hatalom az Egyesült Államok két prófétai ismertetőjegye az utolsó napokra vonatkozó próféciaokban, mert az Egyesült Államok meg fogja tiltani azoknak, akik nem hajolnak meg Jézabel előtt, hogy adjanak és vegyenek; és ha továbbra is visszautasítják Jézabel hatalmi jelét, halálra adatnak. Az Egyesült Államok gazdasági hatalma és katonai ereje volt az, amelyet a pápasággal együttműködésben felhasználtak, és amely 1989-ben a Szovjetunió felbomlását idézte elő, noha Oroszország talpon maradt.

Az a történelem, amely Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizedik versét beteljesítette, megismétlődik a negyvenedik vers második részének történetében, amely az idők végét 1989-ben azonosítja. A hatodiktól a kilencedik versekig terjedő történelem azt a történelmet szemlélteti, amely az idők végéhez vezetett, s amelyet a negyvenedik vers első része azonosít. Dániel könyve tizenegyedik fejezetének ötödiktől a tizedikig terjedő versei tökéletesen szemléltetik Dániel 11:40 történelmét, mert amint White testvérnő feljegyezte: „a Dániel tizenegyedik fejezetében beteljesedett történelem nagy része meg fog ismétlődni.”

Dániel 11. fejezetének első négy verse Cýrust, a kétszarvú nemzet második királyát azonosítja a vég idején, az utolsó napokban. Az utolsó napok „végének ideje” 1989 volt, és a második elnök, akit Círusz jelképez, olyan prófétai sorrendet állít fel, amely lehetővé teszi a prófécia tanulója számára, hogy 1989-től számítva eljusson a hatodik elnökig, aki a leggazdagabb elnök volna, és aki felingerelné (felébresztené) a globalista sárkányhatalmakat, akár a világ globalistáiról, akár az Egyesült Államokban levőkről legyen is szó. Ez a prófétai történelem ezután azután a bibliai prófécia hetedik királyságára, az Egyesült Nemzetek tíz királyára ugrik, és annak elsődleges és első királyát Nagy Sándorral azonosítja, aki őt jelképezi („az emberek harcosa” jelentéssel), valamint

királyságának végső felbomlását akkor, amikor az iszlám négy szele az emberi kegyelemidő lezárulásakor teljesen szabadjára bocsáttatik.

Az ötödiktől a kilencedikig terjedő versek azt a történelmet szemléltetik, amely megelőzte a pápaság 538-ban a trónon való megalapítását; mert először annak a hatalomnak, amelynek az északi királlyá kell lennie, három földrajzi akadályt kell legyőznie, miként Seleukosz is tette, aki azután az északi királyként állíttatott fel. Ezt követően három és fél évig, amelyet harmincöt tényleges év jelképez, az északi király uralkodott, mígnem a déli király behatolt az ő erősségébe, foglyul ejtette őt, ahol később Egyiptomban meghalt, amikor leesett a lóról. Így a versek azt a történelmet azonosítják, amely a vég idején, 1798-ban zárult le.

A tizedik vers azonosítja a vég idejének 1989-ben kezdődő történetét, és az ötödik verstől a kilencedikig terjedő versekkel együtt a negyvenedik vers történetét ábrázolják, miként a harmincadik verstől a harminchatodikig terjedő versek története is. Ezért az első verstől a tizedik versig, sorról sorra, két prófétai vonal húzódik. Az első a hatodik és a hetedik királyság vezetőivel foglalkozik, jóllehet a hatodik királyság hatodik és leggazdagabb elnöke, valamint a hetedik királyság között egy üres térköz található.

A második sor a három akadály eltávolításának történetét, az északi király uralkodásának időszakát, valamint azt foglalja magában, hogy kit távolítottak el akkor 1798-ban, továbbá elér 1989-ig, és a második elnökig, akit az előző sor Círusz által jelképezett.

A tizenegyedik és tizenkettedik versek a történelem egy harmadik vonalát ábrázolják, amely a második vers gazdag királya után következik be, de valamikor a Szovjetunió 1989-ben, a vég idején bekövetkezett összeomlása után, és valahol az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapi törvény előtt, amelyet a tizenhatodik vers jelképez.

Az 1989-ben bekövetkező vég ideje utáni történelmet az első sor a hatodik és leggazdagabb elnökig vezeti el, aki 2016-tól kezdődően felláztatja a globalistákat. A prófétai történet a második sorban 1989-ig jut el. A Raphiai csata („A határvonal”) a tizenegyedik és tizenkettedik versekben megelőzi a tizenharmadik verset, ahol a nemrég legyőzött északi király helyreállítja hadseregét, majd legyőzi a déli királyt, közvetlenül a tizenhatodik vers vasárnapi törvénye előtt. Az északi király helyettesítő hatalma a tizenharmadik versben az utolsó a nyolc elnök közül, akik 1989-től a vasárnapi törvényig uralkodnak. Ezért a tizenharmadik versnek a hét közül való nyolcadik elnök megválasztásakor vagy azt követően kell beteljesednie. A tizenegyedik és tizenkettedik versek közvetlenül a hatodik, leggazdagabb elnök előtt kezdődnek, és valószínűleg közvetlenül ugyanazon elnök megválasztása előtt érnek véget, aki a hét közül való nyolcadikká lesz, és győzelmet arat a helyettesítő háború harmadik csatájában, a tizenharmadiktól a tizenötödik versekig.

A déli király tizenegyedik és tizenkettedik versben megjelenő megtorlása válasz arra a vereségre, amelyet a déli király a tizedik versben szenvedett el. A tizedik vers az északi király 1989-ben aratott győzelmét azonosítja, amelyet az Egyesült Államok és a Vatikán titkos szövetsége idézett elő. Az északi sereg győzelme a helyettesítő háború első ütközete volt. A szó szerinti, forró háború, amely az ókorban teljesedett be, az utolsó napokban egy helyettesítő háborút jelképezett, ezért a

tizenegyedik és tizenkettedik vers győzelme a déli király győzelme lesz, a helyettesítő háborúk második ütközetében.

A tizediktől a tizenötödik versig három csata szerepel, és ezek mind az ókorban szó szerinti, forró háborúk által teljeseztek be, de a végidők helyettesítő háborúiban három csatát jelképeznek. Az első csatát a fenevad és a hamis próféta titkos szövetsége nyerte meg a sárkány ellen 1989-ben. A helyettesítő háborúk második csatáját a dél királyának ateista sárkányhatalma fogja megnyerni a pápa és annak helyettesítő hadserege szövetsége ellen. A helyettesítő háborúk harmadik csatáját az észak királyának helyettesítő hadserege fogja megnyerni, amint azt a tizenharmadiktól a tizenötödik versig terjedő szakasz ábrázolja.

Prófétikus értelemben három forró világháború, három helyettesítő háború — amelyek három csatából állnak —, valamint az iszlám három jajának hadviselése van. Van továbbá egy polgárháború és egy forradalmi háború is. A helyettesítő háborúk második csatája most van folyamatban Ukrajnában, „A határvonalban”, amelyet Raphia jelképez, s amely a déli király és az északi király közötti határvonal volt, amikor a tizenegyedik és tizenkettedik versek először teljeseztek be a történelemben.

Pontosan ugyanabban az időben, amikor Ukrajnában a helyettesítő háborúk második csatája zajlik, az iszlámnak a dicső föld ellen irányuló három támadása közül a második is bekövetkezik. A harmadik jaj első támadása 2001. szeptember 11-én érkezett meg, és megkezdődött a száznegyvennégyezer elpecsételése. Az elpecsételés ideje az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél ér véget, amikor a harmadik jaj iszlámja ismét csapást mér az Egyesült Államokra. Az első és az utolsó csapás ugyanaz, és mindkettő a Jelenések tizennyolcadik fejezetének angyala szavát jelöli, amely egyúttal a harmadik angyal szava is, amely egyúttal a hetedik trombita megszólalása is, amely egyúttal a harmadik jaj is.

E két támadás között, amelyek két hang, amelyek a hetedik trombita zengését alkotják, a harmadik jaj iszlámja nem a mai szellemi dicsőséges földet, hanem az ősi, szó szerinti dicsőséges földet támadta meg 2023. október 7-én.

Az akkor megkezdődött háború most éppen azon a területen zajlik, ahol a tizenegyedik és tizenkettedik versekben leírt Raphiai csata lezajlott. A Gázai övezet Júda déli királysága és Egyiptom közötti határvidék. 2023. október 7. egy kerék a többi kerékben, amely a lázadást, vagyis a héber ábécé tizenharmadik betűjét jelöli, amely az első és az utolsó betűvel együtt az „igazság” szót alkotja.

A harmadik jaj iszlámjának a dicső föld elleni második támadása 2023. október 7-én történt, mégpedig pontosan azon a területen, ahol az ősi raffiai csata zajlott, a tizenegyedik és tizenkettedik versek beteljesedéseként. A dicső föld elleni második támadás a prófétai földrajzi szimbolika által összekapcsolódik a helyettesítő háborúk második csatájával, amelyet az ukrajnai háború szemléltet.

Sorról sorra, a meghatalmazott háborúk második csatája, amely most Ukrajnában (A Határvidéken) van folyamatban, magában foglalja a harmadik jaj trombitájának második hangját

(2023. október 7.), amely a száznegyvennégyezer elpecsételésének végső időszakában teljeseedik be. Ezt az elpecsételési tapasztalatot Dániel szemlélteti a tizedik fejezetben, amikor a huszonegy napos gyászidő után látja a „marah” látomást, amely az a három és fél nap, amikor a két próféta holtan feküdt az utcán. A látomást úgy magyarázták, mint annak kifejtését, „ami Isten népére a végső napokban vár”.

A Hiddekel folyóról szóló látomás által ábrázolt igazság, amely a pecsételés igazsága, a tizenegyedik verstől a tizenötödikig terjedő versek prófétai történetében teljeseedik be. Ez a negyvenedik vers története, amely 1989-ben kezdődik, és a negyvenegyedik versig, valamint a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig tart. Ez a második versben szereplő hatodik, leggazdagabb elnök története, amely a harmadik versben említett „Nagy Sándor” hetedik királyságig van ábrázolva.

Az a történelem, amely 2014-ben, a proxyháborúk második csatájának kezdetén vette kezdetét, és amelyet 2015-ben a leggazdagabb elnök kampányának megindítása követett, a negyvenedik vers üres területe 1989-től a negyvenegyedik versben szereplő vasárnapi törvényig; egyúttal a második versben említett hatodik, leggazdagabb elnöktől a hetedik királyságig terjedő üres terület is. Ez az a történelem, amely a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének első hangjával 2001. szeptember 11-én kezdődött, és a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében a nagy földrengés órájában felhangzó második hanggal ér véget. Ez a történelem egyúttal az az időszak is, amelyet Ezékiel a tizenkettedik fejezetben azonosít, ahol minden látomás beteljesedik. Ez az időszak a száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje. Isten népének megszentelése az Ő Igéje által megy végbe.

Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság. János 17:17.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„E látomás akkor adatott Ezékielnek, amikor elméjét komor előérzetek töltötték be. Látta, hogy atyái földje pusztán hever. Az egykor népes város többé nem volt lakott. Végzet hangja és dicsőítő ének immár nem hallatszott falain belül. Maga a próféta is idegen volt idegen földön, ahol a határtalan becsvágy és a vad kegyetlenség uralkodott legfőbb hatalommal. Mindaz, amit az emberi zsarnokságból és jogtalanságból látott és hallott, nyomorúsággal töltötte el lelkét, és keservesen gyászolt éjjel és nappal. Ám a csodálatos jelképek, amelyek a Kebár folyó mellett tárultak elé, olyan mindent felülkormányzó hatalmat nyilatkoztattak ki, amely hatalmasabb a földi uralkodókénál. Assíria és Babilon kevély és kegyetlen uralkodói fölött az irgalom és igazság Istene ült trónján.”

A kerékszerű bonyodalmak, amelyek a próféta előtt oly nagy zűrzavarba bonyolódottak tűntek, egy végtelen kéz irányítása alatt álltak. Isten Lelke, aki úgy nyilatkoztatott ki neki, mint aki ezeket a kerekeket mozgatja és vezérli, összhangot hozott ki a zűrzavarból; így az egész világ az Ő uralma alatt állt. Megdicsőült lények ezrei és tízezrei álltak készen az Ő szavára, hogy felülbírálják a gonosz emberek hatalmát és mesterkedéseit, és jót hozzanak az Ő hűségeseire.

„Hasonlóképpen, amikor Isten a szeretett János előtt fel akarta tární az egyház történetét az eljövendő korszakokra nézve, az Üdvözítőnek népe iránti érdeklődéséről és gondoskodásáról biztosította őt azáltal, hogy kinyilatkoztatta neki az „Emberfiához hasonlót”, amint a hét gyülekezetet jelképező gyertyatartók között jár. Miközben Jánosnak megmutatták az egyháznak a földi hatalmakkal vívott utolsó nagy küzdelmeit, megengedett neki az is, hogy szemlélje a hűségesek végső győzelmét és szabadulását. Láta, amint az egyház halálos küzdelembe jut a fenevaddal és annak képével, és e fenevad imádását halálbüntetés terhe mellett kényszerítik ki. Ám a harc füstjén és zűrzaján túltekintve meglátott egy sokaságot a Sion hegyén a Báránnal, akik a fenevad bélyege helyett az „Atya nevét a homlokukra írva” viselték. És ismét látta „azokat, akik diadalt vettek a fenevaden, és annak képén, és bélyegén, és nevének számán, amint az üvegtengeren állnak, Isten hárfáival” és éneklük Mózesnek és a Bárányak énekét.”

„E tanulságok a mi javunkra adattak. Hitünket Istenei kell megnyugtatnunk, mert közvetlenül előttünk áll egy idő, amely próbára teszi az emberek lelkét. Krisztus az Olajfák hegyén sorra vette azokat a félelmetes ítéleteket, amelyeknek meg kellett előzniük az Ő második eljövetelét: „Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről.” „Nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhínségek, döghalálok és földindulások különböző helyeken. Mindez pedig a nyomorúságok kezdete.” Bár e próféciaik részben beteljesedtek Jeruzsálem pusztulásakor, még közvetlenebbül az utolsó napokra vonatkoznak.

„Nagy és ünnepélyes események küszöbén állunk. A prófécia gyorsan teljesezik. Az Úr az ajtó előtt áll. Hamarosan olyan időszak nyílik meg előttünk, amely minden élő számára mindent felülmúló jelentőségű lesz. A múlt küzdelmei újra felélednek; új küzdelmek támadnak. Azok a jelenetek, amelyek világunkban le fognak játszódni, még csak álmainkban sem jelentek meg. Sátán emberi eszközök által munkálkodik. Azok, akik arra törekednek, hogy megváltoztassák az Alkotmányt, és biztosítsanak egy törvényt a vasárnap megtartásának kikényszerítésére, alig sejtik, mi lesz ennek az eredménye. A válság közvetlenül előttünk áll.”

„Ám Isten szolgálóinak ebben a nagy szükséghelyzetben nem önmagukban kell bízniuk. Az Ézsaiásnak, Ezékielnek és Jánosnak adott látomásokban látjuk, milyen szorosan kapcsolódik a menny a földön végbemenő eseményekhez, és milyen nagy Isten gondoskodása azok iránt, akik hűségesek Hozzá. A világ nincs uralkodó nélkül. Az eljövendő események rendje az Úr kezében van. A menny Felsége saját felügyelete alatt tartja a nemzetek sorsát, valamint egyházának ügyeit is.” Testimonies, 5. kötet, 752, 753.